

Opvoeden met per- spectief?

Doe het vanuit geloof, hoop en liefde

- **De basis:** Ik hou van mijn kind, ondanks zijn beperkingen en ongehoorzaamheid.
- **De actie:** Ik geef mijn kind vertrouwen, ondanks dat het mij geregeld teleurstelt.
- **Het gevolg:** Mijn kind is hoopvol gestemd en blijkt meer van mij over te nemen dan ik had verwacht.

10

‘Zonder geloof vaart niemand wel’, luidt een oud gezegde. Een even oud spreekwoord zegt: ‘Hoop doet leven’. Zo fundamenteel zijn geloof en hoop blijikbaar. Niet voor niets staan ze in de bekende trits van Paulus: ‘En nu blijft geloof, hoop en liefde, deze drie ...’

Hoe zouden we kinderen kunnen opvoeden als in ons geen blijvende verwachting leeft dat het goed met hen zal gaan of weer goed met hen zal komen? Want dat is hoop: de door God gewekte verwachting dat niet het kwade maar het goede het laatste woord zal hebben.

Hoe zouden we kinderen moeten opvoeden als we niet ondanks alle zorgen en teleurstellingen steeds de moed opbrengen om ermee door te gaan? Want dat is geloof: de moed om Gods Woord voor waar te houden en na te leven, hoezeer de omstandigheden het ook tegenspreken.

‘... doch de meeste van deze is de liefde.’ Ja, want het lukt niet om te blijven geloven en hopen als we onze kinderen niet eerst geheel en al aanvaarden en genegenheid schenken.